

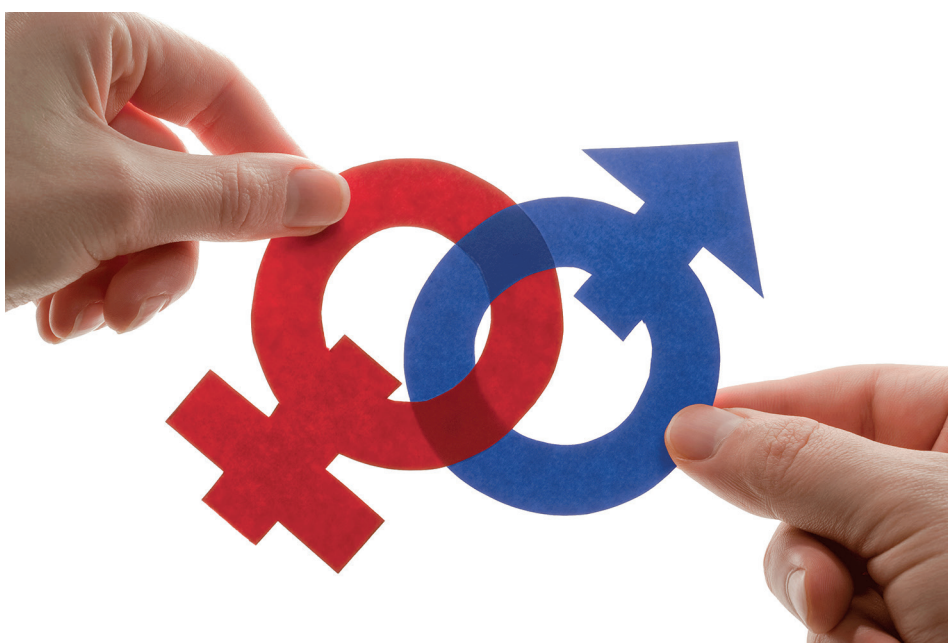

#OnSónLesDones, l'evidència d'una discriminació

La Resolució 32/142 de l'Assemblea General de l'ONU de 1975 va declarar oficialment el Dia Internacional de la Dona, amb la qual es demanava als estats que creessin les condicions favorables per a l'eliminació de la discriminació de les dones. Era un reconeixement a la lluita plurisecular de les dones per participar en la societat en condicions d'igualtat amb els homes.

La lluita per la conquesta i el reconeixement dels nostres drets és la lluita del moviment feminista i de les dones, convençudes com estem que el nostre objectiu és legítim i necessari si volem construir una societat justa i igualitària on totes les persones puguem viure amb plenitud l'exercici dels nostres drets. I un dels mitjans per aconseguir-ho és posar fi a la tradició d'una dimensió simbòlica que ens invisibilitza en els espais d'opinió dels mitjans de comunicació, eines fonamentals per a la transformació social. Amb aquest objectiu va néixer el mes de juny del 2016 el col·lectiu #OnSónLesDones i des d'aleshores monitorem els espais d'opinió i les tertúlies de ràdio i televisió de dinou mitjans de comunicació catalans. Emmarcades en la tradició feminista, #OnSónLesDones compartim coneixement des de la diversitat i el respecte, ens ajudem i aprenem a partir d'una identificació positiva del gènere conscients que l'aliança de totes a la recerca del bé comú és un dels objectius més legítims pel qual podem treballar.

Després de sis mesos, i tot i l'avenç que alguns mitjans han fet per incorporar dones, hem d'admetre que les xifres encara són clarament discriminatòries perquè l'opinió de les dones continua infrarepresentada als mitjans catalans recomptats. Si prenem com a mesura el concepte definit a les lleis d'igualtat catalana i espanyola, que considera que un mitjà és paritari quan cap dels dos sexes està representat per sota del 40%

ni per damunt del 60%, les xifres obtingudes no són gaire positives. Alguns mitjans públics han assolit durant tot el semestre o en algun dels mesos recomptats la paritat tècnica amb un 40% o més de dones opinadores, però en termes globals l'avenç cap a la paritat es resisteix. Els homes mantenen una quota del 79,4% en els espais d'opinió i nosaltres insistim que en termes de probabilitats és impossible que del 49% de la població en surti el 79,4% de l'opinió més qualificada.

Des del col·lectiu considerem aquestes xifres demolidores i més si tenim en compte que hauriem d'avançar cap al 50% de presència de dones, dada que indicaria la paritat real tenint en compte que les dones som el 51% de la població catalana. Per això reclamem que les institucions públiques exerceixin el seu mandat, una cosa tan senzilla com fer complir la Llei 17/2015, de

21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes. Continuar inserint o emetent publicitat institucional, concedir ajuts o contractar subscripcions de milers d'euros sense exigir el compliment de la llei no és una bona pràctica per avançar cap a la igualtat. Les institucions haurien d'exigir als mitjans catalans el respecte a la legislació i actuar en conseqüència en l'assignació de les aportacions publicitàries, els ajuts i les subvencions.

Promoure l'opinió de les dones no tan sols és un imperatiu legal, és una responsabilitat social. Es tracta d'una qüestió de justícia que aporta valor i diversitat a la generació de coneixement i a la creació d'opinió crítica i que, sense cap dubte, compleix amb el mandat de l'ONU perquè treballa per a l'eliminació de la discriminació de les dones. ●

Isabel Muntané,
membre d'#OnSónLesDones i codirectora del Màster
en Gènere i Comunicació (UAB)